

836.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 30 września 1922 r.

w sprawie zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1922 r. w sprawie przepisów o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności (Dz. U. R. P. № 52, poz. 477) wprowadza się następujące zmiany:

- a) w punkcie 3b) listy kolejności ładunków po wyrazach: „adresowane do kopalń” dodaje się wyraz: „cement”;
- b) w punkcie 3e) tejże listy kolejności po wyrazach: „materiały ogniotrwe” dodaje się wyrazy: „i cement”;
- c) w punkcie 7c) tejże listy kolejności po wyrazach: „wapno palone” dodaje się wyrazy: „ziemie i gliny farbiarskie”;
- d) w punkcie 7f) tejże listy kolejności po wyrazach: „cement” dodaje się wyrazy: „oprócz adresowanego do kopalń i hut”;
- e) w punkcie 7o) tejże listy kolejności po wyrazach: „i sól” dodaje się wyrazy: „oraz piwo w beczkach i butelkach”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

837.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 12 października 1922 r.

o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno—Strzałków.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152)

zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Opłatę 18.000 marek za przewóz wagonu ładownego lub próżnego na budującej się linii Kutno—Strzałków, ustanowioną w punkcie 5 § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 czerwca 1922 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno — Strzałków (Dz. U. R. P. № 43, poz. 365) podwyższa się do wysokości 54.000 marek; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 tegoż rozporządzenia w wysokości 2.000 marek za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon, podwyższa się do wysokości 4.000 marek.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 listopada 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

838.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 12 października 1922 r.

o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno — Płock.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego na budującej się linii Kutno — Płock, ustanowioną w punkcie 5 § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 grudnia 1921 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno — Płock (Dz. U. R. P. № 108, poz. 791), podwyższoną rozporządzeniem z dnia 3 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 43, poz. 366), podwyższa się do wysokości 36.000 marek; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 § 1 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 791), zmienioną rozporządzeniem z dnia 3 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 43, poz. 366) zastępuje się opłatą w wysokości 4.000 marek za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 listopada 1922 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei